

Publicerad 2016-09-19 16:39 av Beatrice Berglund

Skört porslin

Du förstår inte. Att jag inte är den jag var. Tiden ger insikt. Dagar som går. Nätter som är fyllda av tankar. Fram och tillbaka. Irrande i ett mörker av tvivel. På mig. På dig. Bilder som spelades upp som en film i mitt inre. Allting snurrade. Jag föll ner på det kalla golvet. Mina illusioner krossades som skört porslin. I tusen bitar. Jag låg där och kände på dem. Mot min kropp. De skar djupt in. Långsamt flöt blodet ut. Det gjorde du också. Jag reste mig trevande upp. Sträckte mina händer. Mot den gryende solen. Som letade sig in igenom fönstret. Där. I det ögonblicket. Fanns vi inte mer.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Beatrice Berglund med Poeter.se id #37443 innehar upphovsrätten